

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 32, 2016

Nummer 32, 2016

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2126](#) 20-09-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2138](#) 20-09-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2131](#) 20-09-2016

RECHTSPRAAK

De opvatting dat het opzet van de verdachte moet zijn gericht op de wederrechtelijkheid van de gedragingen van de verdachte wil sprake zijn van belaging als bedoeld in artikel 285b lid 1 Sr is onjuist.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring van het onder 1 tenlastegelegde niet uit de bewijsvoering kan worden afgeleid.

Het middel is terecht voorgesteld.

Het middel klaagt onder meer dat het hof de bewezenverklaring van het onder 1 en 3 tenlastegelegde, voor zover inhoudende dat de verdachte ‘wederrechtelijk stelselmatig opzettelijk inbreuk heeft gemaakt op de persoonlijke levenssfeer’ van de aangeefster, ontoereikend heeft gemotiveerd.

Het middel berust op de opvatting dat het opzet van de verdachte moet zijn gericht op de wederrechtelijkheid van de gedragingen van de verdachte wil sprake zijn van belaging als bedoeld in artikel 285b lid 1 Sr. Die opvatting is onjuist, zodat het middel in zoverre faalt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend wat betreft de beslissingen ter zake van het onder 1 tenlastegelegde en de strafoplegging, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2138

Zaaknummer: 15/02067

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: J.M. Lintz

Wetsartikelen: 285b Sr

RECHTSPRAAK

De bewezenverklaarde bedreiging is ontoereikend gemotiveerd.

Het middel klaagt onder meer dat de bewezenverklaring onvoldoende met redenen is omkleed, nu uit de door het hof gebezigde bewijsmiddelen niet zonder meer kan volgen dat de verdachte [betrokkene 1] heeft bedreigd met zware mishandeling.

Voor een veroordeling ter zake van bedreiging met zware mishandeling is in een geval als het onderhavige vereist dat de bedreiging van dien aard is en onder zodanige omstandigheden is geschied dat bij de betrokkene in redelijkheid de vrees kon ontstaan dat deze zwaar lichamelijk letsel zou kunnen oplopen (vgl. HR 7 juni 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT3659, *NJ* 2005/448).

Het hof heeft, kort gezegd, vastgesteld dat [betrokkene 1] de verdachte aansprak, dat vervolgens sprake is geweest van duwen en trekken tussen [betrokkene 1] en de verdachte en dat de verdachte [betrokkene 1] de woorden heeft toegevoegd 'hoer, kanker zwarte, ik bel mensen voor je, ik weet hoe je eruit ziet, ik weet waar je werkt'.

In het bestreden arrest ligt als oordeel van het hof besloten dat door deze gedragingen van de verdachte bij [betrokkene 1] in redelijkheid de vrees kon ontstaan dat zij bij de volgende confrontatie met de verdachte of een confrontatie met een ander, handelend namens de verdachte, daadwerkelijk zou worden mishandeld en dat zij daarbij zwaar lichamelijk letsel zou kunnen oplopen.

Het oordeel is niet toereikend gemotiveerd, nu noch uit de gebezigde bewijsmiddelen noch uit de nadere bewijsoverweging zonder meer kan worden afgeleid dat de bedreiging door de verdachte in de gegeven omstandigheden van dien aard was dat bij [betrokkene 1] in redelijkheid de vrees kon ontstaan dat zij bij de volgende confrontatie met de verdachte of een confrontatie met een ander, handelend namens de verdachte, daadwerkelijk zou worden mishandeld en in het bijzonder niet dat zij daarbij zwaar lichamelijk letsel zou kunnen oplopen.

Voor zover het middel hierover klaagt, is het terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, voor zover aan zijn oordeel onderworpen en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2131

Zaaknummer: 15/00846

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.S.G.N.A.I. van de Griend en E.F. Faase

Advocaten: M.G. Cantarella

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

Falende bewijsklacht medeplegen poging diefstal met braak.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring ten aanzien van het handelen ‘tezamen en in vereniging met anderen’ (hierna: het medeplegen) niet uit de gebezigde bewijsmiddelen kan worden afgeleid.

In zijn arresten van 2 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3474, *NJ* 2015/390, 24 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:7169 en 5 juli 2016, ECLI:NL:HR:2016:1316, heeft de Hoge Raad enige algemene overwegingen over het medeplegen gegeven, in het bijzonder gericht op de afbakening tussen medeplegen en medeplichtigheid en meer in het bijzonder met het oog op gevallen waarin het medeplegen niet bestaat in gezamenlijke uitvoering. Voor de kwalificatie medeplegen is vereist dat sprake is van nauwe en bewuste samenwerking. Die kwalificatie is slechts gerechtvaardigd als de bewezenverklaarde – intellectuele en/of materiële – bijdrage aan het delict van de verdachte van voldoende gewicht is. Een en ander brengt mee dat indien het tenlastegelegde medeplegen in de kern niet bestaat uit een gezamenlijke uitvoering, maar uit gedragingen die met medeplichtigheid in verband plegen te worden gebracht (zoals het verstrekken van inlichtingen, op de uitkijk staan, helpen bij de vlucht), op de rechter de taak rust om in het geval dat hij toch tot een bewezenverklaring van het medeplegen komt, in de bewijsvoering – dus in de bewijsmiddelen en zo nodig in een afzonderlijke bewijsoverweging – dat medeplegen nauwkeurig te motiveren. Bij de vorming van zijn oordeel dat sprake is van de voor medeplegen vereiste nauwe en bewuste samenwerking, kan de rechter rekening houden met onder meer de intensiteit van de samenwerking, de onderlinge taakverdeling, de rol in de voorbereiding, de uitvoering of de afhandeling van het delict en het belang van de rol van de verdachte, diens aanwezigheid op belangrijke momenten en het zich niet terugtrekken op een daartoe geëigend tijdstip.

Het hof heeft in zijn hiervoor onder 2.4 weergegeven bewijsoverweging gemotiveerd op grond waarvan naar zijn oordeel het tenlastegelegde medeplegen bewezen is. Het kennelijke oordeel van het hof dat de door hem in aanmerking genomen feiten en omstandigheden in hun onderling verband en samenhang voldoende zijn om te kunnen spreken van een bewuste en nauwe samenwerking van de verdachte met zijn medeverdachten geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is niet onbegrijpelijk. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen

dat het hof, dat is uitgegaan van een vooraf voor alle deelnemers duidelijk plan en dat de bewezenverklarde bijdragen van de verdachte aan het delict van vergelijkbaar gewicht heeft geacht als het gewicht van de bijdragen van zijn medeverdachten, heeft vastgesteld dat de verdachte in zijn auto zijn medeverdachten en zichzelf heeft vervoerd naar de plaats van het misdrijf, zowel bij het zogenaamde 'afleggen' van de woning vijftien minuten voorafgaand aan de poging tot inbraak als ten tijde van de daadwerkelijke uitvoering daarvan, dat de verdachte samen met zijn medeverdachten bij de woning uit de auto is gestapt en samen met hen naar de woning is gelopen en tijdens het misdrijf in de directe nabijheid van de woning op de uitkijk heeft gestaan en dat hij vervolgens in een poging van de plaats van het delict weg te rijden opnieuw als bestuurder is opgetreden van zijn auto, waarin in de kofferbak inbrekersgereedschap is aangetroffen dat kennelijk bij de poging tot inbraak was gebruikt.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2126

Zaaknummer: 15/01621

Rechters: W.A.M. van Schendel, Y. Buruma en A.L.J. van Strien

Advocaten: prof. mr. J.S. Nan

Wetsartikelen: 311 Sr en 47 Sr